

از هنرستان تا قهرمانی پرتاب دیسک

موفقیت را پرتاب کن

سال‌ها قبل، پسری در رویاهای خود دیده بود در کنار برج ایفل ایستاده است. آن شب، آن پسر هرگز تصور نمی‌کرد روزی خوابش تعبیر شود! اما حدود ده سال بعد، او برای شرکت در مسابقات دوومیدانی راهی فرانسه شد و در کنار برج ایفل ایستاد؛ نه در خواب، بلکه در بیداری. اما داریوش ولینیاچو، موفق در ثبت رکوردهای گوناگون در پرتاب دیسک و وزنه، برای تحقق رویاهای خود چه مسیری را طی کرد؟

ششم. به این ترتیب با راهنمایی مریبان متخصص صورت وارد ماده پرتاب دیسک شدم

از خودتان برای رشد هنرجو بیشتر بگویید.

من متولد ۲۴ تیرماه ۱۳۶۹ در همدان هستم. خانواده‌مان شرایطی کاملاً معمولی داشت و در محله خضر زندگی می‌کردیم. خود من بچه ساکتی بودم. البته این را خودم نمی‌گوییم، بلکه مرحوم مادرم می‌گفت.

قبل از شما در خانواده‌تان کسی ورزش می‌کرد؟

فقط پدرم؛ البته نه در دوومیدانی، بلکه در رشته سوارکاری.

چگونه وارد دوومیدانی شدید؟ چرا ماده‌های پرتابی مثل پرتاب دیسک و وزنه را انتخاب کردید؟

در دوران راهنمایی معلم ورزشی داشتم به نام آقای رضا نعمتی. ایشان به مشدت تشویقم کرد وارد رشته دوومیدانی

از اولین مسابقات بگویید. چه نتیجه‌ای کسب کردید؟

اولین مسابقه رسمی که در آن شرکت کردم، تنها ۴۵ روز بعد از آغاز جدی ورزش و رقبات‌های پرتابی بود. در این رقابت‌ها، در مسابقات نونهالان غرب کشور، هم در رشته پرتاب وزنه و هم در رشته پرتاب دیسک شرکت کردم و دو مدال نقره در این دورقابت به دست آوردم.

جالب‌ترین خاطره‌تان از رقابت‌های ورزشی چیست؟

رفتن به کشور فرانسه برای مسابقات نوجوانان جهان برایم خاطره‌انگیز بود. خاطره‌انگیز بودن این سفر هم به این دلیل بود که سال‌ها قبل خواب دیدم به برج ایفل رفته‌ام. آن زمان که خوابش را دیدم، اصلاً خواب نمی‌کدم و فکر نمی‌کدم خوابم تعبیر شود. اما این رویا تقریباً ۱۰ سال بعد به واقعیت پیوست.

شرکت‌ها بر اساس موارد متعددی از جمله نوع فعالیت و انگیزه ایجاد آن، تقسیم مستوی‌های اختیارات، میزان سرمایه، و نوع تصمیم‌گیری در شرکت به انواع متفاوتی تقسیم می‌شوند.

بر اساس ماده ۲۰ قانون تجارت جمهوری اسلامی ایران، شرکت‌های

تجاری هفت نوع دارند:

شرکت سهامی عام؛

شرکت سهامی خاص؛

شرکت با مستوی محدود؛

شرکت تضامنی؛

شرکت نسبی؛

شرکت مختلط غیرسهامی؛

شرکت مختلط سهامی؛

از دوران مدرسه‌تان بگویید. چرا هنرستان را انتخاب کردید؟

راستش قبل از دوران دبیرستان زیاد اهل درس نبودم و وضعیت درسی ام زیاد جالب نبود. به همین خاطر به توصیه دوستان تصمیم گرفتم راهی رشته تربیت‌بدنی شوم. ابتدا فکر می‌کردم رفتن به تربیت بدنسازی آسان‌تر از درس خواندن است، اما بعداً فهمیدم این طور نیست و تربیت بدنسازی واقعاً از خیلی از رشته‌ها سخت‌تر است. البته به خاطر علاقه‌ای که داشتم، سختی‌های را کمتر احساس کردم. حتی بعدها توانستم علاوه بر رفتن به دانشگاه، در دوره کارشناسی با معدل خوب فارغ‌التحصیل رشته مدیریت ورزشی شوم.

هر روزشکاری در زندگی خود باشکست هم مواجه می‌شود. کدام شکست در خاطراتان مانده است و توانسته‌اید آن را فراموش کنید؟

سال ۸۵ در مسابقات قهرمانی نوجوانان کشور در شهر ساری، فکر می‌کردم مдал می‌گیرم. قبل از آن هم معمولاً در رقابت‌ها صاحب مдал می‌شدم. اما در آن سال، با وجود آمادگی فراوان، عنوانی بهتر از چهارمین نصیبم نشد. در رقابت‌های حرفه‌ای، هیچ عنوانی بدتر از چهارمی نیست. چون ورزشکار فقط یک گام تا کسب مдал فاصله دارد و در رسیدن به آن ناکام مانده است.

خیلی از خوانندگان مجله رشد هنرجو شاید بعد از خواندن این مصاحبه تصمیم بگیرند دو و میدانی را آغاز کنند. برای شروع چه کارهایی باید انجام دهند؟
به همه توصیه می‌کنم حتی قبل از شروع هر نوع فعالیت حرفه‌ای ورزشی، با چند کارشناس ورزشی آن رشته مشاوره انجام دهند تا بتوانند بهتر استعدادهای خود را بشناسند و بیشتر به موفقیت دست پیدا کنند.

شدت تمرین‌های دوومیدانی خستگان‌نمی‌کند؟

ورزش دوومیدانی ورزش بسیار سختی است. در عین حال بسیار

جداب است و در اکثر کشورهای دنیا جایگاه ویژه‌ای دارد. اما پیش‌رفت در تمرین و موفقیت در مسابقه عاملی می‌شود تا انسان انگیزه کسب کند و خستگی از تن او خارج شود. پس از آن، آدم حاضر است تمام سختی‌های راهی جان بخرد تا به موفقیت بیشتر دست پیدا کند.

سال‌ها در رده‌های گوناگون در رقابت‌های پرتاب وزنه و دیسک شرکت داشتید. برای کسب عنوان خود، چه رکوردهای کسب کردید؟

در پرتاب دیسک نونهالان، رکورد ۵۰ متر، در نوجوانان ۵۵ متر، در بخش جوانان ۵۸ متر و در قسمت بزرگ‌سالان $\frac{63}{59}$ متر، در بخش نوجوانان نهادم. در پرتاب وزنه نونهالان هم رکورد ۱۴ متر، در بخش نوجوانان ۱۵ متر، در قسمت جوانان $\frac{69}{16}$ متر و در بخش بزرگ‌سالان $\frac{63}{18}$ متر را به جای گذاشتم.

حرف آخر؟

لازم می‌دانم از تمامی معلمان و استادانم تشکر کنم؛ به خصوص از دکتر صلاح فتاحی، دکتر سعید منظف و نظام مدرسۀ مان آقای مؤمنی. تلاش همه معلم‌انمان باعث شد من علاقه‌مند به ادامه تحصیل شوم. اینکه در دانشگاه با نمرات عالی فارغ‌التحصیل شدم، به خاطر زمینه مساعدی بود که در هنرستان برایم فراهم شد.

خوشحالم در جهت پیش‌رفت و شکوفایی استعدادهای خوانندگان رشد هنرجو کمکی کرده‌باشم.

